

Но дойде моментъ, когато като че ли я озари нѣкаква свѣтла мисъль. Тя трепна отъ нѣкакво предчувствие и побѣрза къмъ повърхнината на дънера, като издѣлба дупка до самата кора. Само тъничка препградка отъ кора отдѣляше каналчето, кѫдето бѣше личинката. отъ външния свѣтъ, отъ

Отечество на бръмбаритъ.

въздуха, отъ птицитъ, които толкова много обичатъ да лапатъ личинки. Като направи това, личинката се върна назадъ и въ дървесината на джба си издѣлба вмѣстилище дълго 4 см. Тя грижливо огриза стѣните на това свое леговище и го постла съ мека постелка, направена по особенъ начинъ отъ дребни стърготини.